

[Industriministeren]

synspunkter, så disse synspunkter også kan indgå i det folketingsarbejde, der skal skabe en lovgivning.

På samme måde som fru Annelise Gotfredsen bekræftede hr. Ellemann-Jensen, at partiet venstre godt vil være med i overvejelser om et lovgivningsarbejde, og jeg har ikke i det, jeg har sagt her, ytret noget ønske om at forlænge en lovgivningsperiode ud over det nødvendige, for at vi har rimelig tid til at sætte os ind i tingene, for sådan som udviklingen på købekortområdet sker rundt omkring os i øjeblikket, må jeg erkende, at vi inden for en overskuelig tid har behov for en sådan lov. Der er for øjeblikket ikke en dag, hvor der ikke opstår fuldt færdige og ibrugtagene af nye købekortsystemer, som næsten altid går videre end at være blot et købekort. I går annonceredes der om et Sparkort, og i disse dage kommer nye kreditkort med ganske store kreditmuligheder til, efter hvad jeg hidtil har erfaret, ganske betydelige forrentninger også frem til offentlighedens kendskab, så lovgivningen må ikke ligge i urimelig tid. Men modsat skal den tage den tid, der er nødvendig for, at alle interesserede kan blive hørt, og at tinget kan gøre sig færdig uden bagefter at sige: det fik vi ikke svar på.

Også fru Lilli Gyldenkilde nævnte i meget betydeligt omfang beskæftigelsesaspektet. Fru Lone Dybkjær var lidt inde på det i sit indlæg, og jeg vil godt lige strejfe det. Beskæftigelsesaspektet er mangesidigt, fordi beskæftigelsesaspektet ligger jo også i, at helt andre systemer, hvis de kommer til at florere så meget, som de allerede gør i dag i visse os nærtliggende lande, betyder, at en række pengeinstitut ekspeditioner forsvinder og går over til hidtil totalt ukontrollerede organer. Men også jeg, og også ordføreren for mit parti, er som sagt opmærksom på landsforeningernes henvendelse, og jeg beder om, at man er opmærksom på, at også Post- og Telegrafforeningen og også Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund har interesser i denne sag og har markeret disse interesser.

Hr. Askjær Jørgensen havde den forenklede opfattelse, at den hidtidige udvikling ikke gjorde lovgivning nødvendig. Ja, det er jeg enig med hr. Askjær Jørgensen i, og det er derfor, jeg først nu publicerer interessen for en lovgivning. For øjeblikket sker der i dette og i andre lande en så hastig og forrygende

udvikling af indbyrdes konkurrerende købekortsystemer med indbyggede kreditfaciliteter, med indbyggede rabatfaciliteter, med vidt forskellige systemændelser, at jeg følger mig overbevist om, at vi ikke længere taler om den hidtidige udvikling, men om at lovgive i rette tid over for den fremtidige udvikling.

Hr. Emmert Andersen understregede, at man måtte have hele systemet forelagt. Det er jeg glad for hr. Emmert Andersen gjorde, for det gør det forhåbentlig muligt for ham at stemme for den dagsorden, mit partis ordfører har lagt frem, for det er det, der ligger bl. a. i hans dagsordensforslag, som jeg i øvrigt helt kan tilslutte mig.

Fru Lone Dybkjær mente, at debatten ville have været overflødig, hvis vi havde diskuteret andre former for købekort. Det er jeg ikke enig i. Jeg er enig i, at vi her taler om et nyt, et andet system, et elektronisk system. Det er rigtigt. Et system, der hidtil hovedsagelig er blevet anvendt mellem større virksomheder eller mellem pengeinstitutter indbyrdes og mellem deres filialer og et hovedsæde, nemlig on line-systemet, som nu flyttes ud direkte over til den enkelte forbruger i den enkelte lille virksomhed. Men at debatten ikke under nogen omstændigheder er overflødig, ser jeg et tegn på i den overordentlig ophedede debat, der har fundet sted i Norge, hvor man ikke på noget punkt drøfter et system som det, vi har koncentreret hoveddelen af debatten om i dag, hvor man tværtimod næsten udelukkende drøfter den del af købekort, der hedder kreditkort, men hvor det ikke desto mindre har givet anledning til en overordentlig vidtrækkende debat i det norske samfund, fordi det er blevet et problem med denne perlekæde af købekort for at kunne dække sin indkøbssituation.

Når fru Lone Dybkjær som fru Aase Olsen siger: vil samfundet da ikke blande sig, så har vi vist – og jeg vil godt understrege det – en gang sagt til hinanden, at den form, hvorunder man normalt blander sig i dette folketing, er, at man lovgiver. Det er den form, jeg også anbefaler i dette tilfælde, for at sikre den overvågning over både dette og alle andre systemer, som jeg synes er rimelig og rigtig.

Så synes jeg, det er rigtigt af fru Lone Dybkjær, som hr. Svend Andersen og andre har gjort det, at pege på de små virksomhe-